

койго внесълъ при испълнение на своята миссия безусловна прѣдаденность къмъ страната и испитано знание, което той добилъ при надзора на финансите въ Франция и Алжиръ, реформата за система на налозите далече йошче не е завършена. Тя е все йошче сѫщата, както и въ турското време съ исключение прѣвръщанието на десетока отъ натура въ опредѣленъ налогъ съ пари; той се исчислява чрезъ опредѣление средното количество отъ внасението за трите послѣдни години. Съвсѣмъ нѣма, както у насъ, финансови и контролйори за исплащане на данъците. Селата колективно плащатъ на господарствата данъка, който се събира отъ кмета, послѣ разхвърлението му между селяните. Оттука се пораждатъ много неравенства и неправилности. Казваха ми, напримѣръ, че Видинския окръгъ сполучилъ да скрие полвината отъ своя доходъ, който подлежалъ на данъкъ. Поземелния данъкъ, по турски *virgi*, се съставлява отъ 4 на 100 отъ цѣнността на недвижимото имущество и 3 на 100 отъ цѣнността на движимото имущество; освѣнъ това има данъкъ 3 на 100 отъ доходи, и йошче данъкъ отъ добитъка, тютюна и птиците.

Въ 1884 год. доходите на страната се простирали до 35 миллиона лева, полвината на които се съставила отъ поземелния данъкъ и данъка отъ добитъка. Митниците доставяха 5 миллиона; тютюна 2 миллиона. Шо се касае до расхода, то бюджета на военното министерство поглъща 11 миллиона и жандармерията, която е причислена къмъ военното вѣдомство, 2 миллиона; съдържанието на княза доходит до 60,000 лева; на събранието се отпушкатъ 300,000 лева: неговите членове получаватъ дневни въ време на сесията и пътни. Повече отъ 2 миллиона се отпушкатъ на министерството на народното просвещение, което съставлява шеста част отъ общия доходъ; и това е добре за началото.

— Въ единъ докладъ до народното събрание, който е прѣдъ очите ми, Кейе добре показва недостатъците на съвременната система за събирание на даждието. „Въ всѣкий окръгъ сѫщественна роля по разпрѣдѣлението и събирането на даж-